

ment Olot progressa. *Pepito M.ª Cabezadevilla* treu el nas per un altre palco. A la mitja part, en el Cassino, donen uns trossots de carn que'n diuen *bistecs*. Tal com sona. En Clara menja com un lladre. La segona part del ball, queda poc animada, pro es balla bé. En Puig de Girona, saltiro-neja vertiginosament ab una *ullaire*; la Llorca balla sempre ab el mateix; el noi Danés, fá una planxa ab les Inglades, com que son tant igualment rosses y s'assemblen tant, demana ballar ab una y balla ab l'altre; un *ullaire* balla ab una moníssima nena que va de curt, pró la fá rodar massa; en Puig d'Olot, tant aviat porta levita com smoking; en Rôca Ramón fa anar molt endoïna les seves nombroses parentes; els petits de cân Bassols, se relleven per portar el *jaqué* de que disfruten entre tots. El ball s'acaba ab un vals espatarrant, es a dir s'acaba, ressidus de *ullaires* ballen els caballitus, actuant de Mister Juan de Teressitus, un *pollo* alt y fret.

DÍA 10

A les nou, tothom clapa, a les deu, també; a les onze, també y per variar, també a les dotze y a la una.

A les dos, comensa a ploure y no para fins que rota a Saturn, que's fins a la matinada. Com es de suposar, la *corrida* segona a cân Pistras.

A les nou, la Xirgu ens dona «La Dama de les camelies» per despedida; en el darrer acte fem aixecar nou vegades el teló, aplaudint estruendosament a la genial artista, fins *cablé*; després aném a n'el seu *camerino* y amablement ens en despedim. Ella molt contenta y emocionada.

Mestrestant en el «Circulo Olotense» (a) Cassino, son a mitja part del ball; com que continúa ploguent a raudals, a la porta hi ha una moltitut de cotxes. Atravessa el Firal en Figueres, per anar a cân Marc de Roca a treures la levita que'n Ramón li ha deixat.

Nosaltres ens aném al restaurant Xam a ferhi la gran xerínola, presidits per un representant del Municipi. Mentres fem broma ab la bònica filla del amo, ens doném compte de que'n Pauet porta

una frondosa perruca y entremitj d'una gran ovació, se proposa passar el barret pera recaudar un ral, que's el preu d'una esquilada. Continúa després la *juerga*, de la manera que ha de ser: *Niñas, al salón!*

DÍA 11

Durant tot el matí, estém de dormida; a la tarde va seguint la són; per aixó no sabém gaire res de la segona corrida; sols per referencies sabém que ha anat millor que la primera, que'ls individus de la presidencia eren *ullaires* com ho es tot Olot, y que'n Lombardini ha brindat unes banderilles de luxe a L'ULL, ab murga.

A la sortida de la «Fiesta nacional», sardanes, «Corte de Faraón», «Verbena de la paloma», «pazos dobles» per la Banda militar.—En la mateixa hora's comunican que s'ha agotat el Nombre extraordinari. *Bueno*, ja'ns ho pensavem.

A la nit, ens aburrím soberanament; no hi ha res que valgui la pena, no més a l'«Ideal Park» s'hi representa «El pobre Balbuena» y «La Casta Susana». En la «Industria» al preludiar l'orquestra *Le vals de la sombre*, s'ou una gran ovació a L'ULL, corejant els balladors y balladores ab la *Cançó de la raspa*.

DÍA 12

Com ja comprenen vostés, les festes s'allargan d'un día més, a causa de la pluja del dimars.

Al matí, se inaugura el camp de *sports* ab el *tir del colóm*; guanya en Xavier Bassols que de dotze trets mata dotze coloms; el célebre Caminals fá viure papers ridículs y el Chato la guinya pel corbatí.

A la tarda, en la font de S. Roc, hermós paratje com resa el programa, *tornaboda general*. Molta gent, moltes sardades y molta tristesa perquè la tarda s'ho porta.

Uns quants amics tenim el mal gust de clourer les festes, ab un apat en l'Hotel d'Europa, que després de servirnos malament y escassament, ens contan vuit *peles* per barba. Aquesta gran tirada, ens fa plorar en gran desconsol y perdre les ganes de tornarhi.

Y aquí se acabó el sainete, perdonad sus muchas faltas.